

Pašvaldības atbalsta pieaugušo izglītību

Šis ir Erasmus+ projekts

2020-1-LV01-KA204-077426

IO#1 Situācijas analīze "Pašreizējā situācija pieaugušo izglītībā Itālijā"

Prometeo

Satura rādītājs

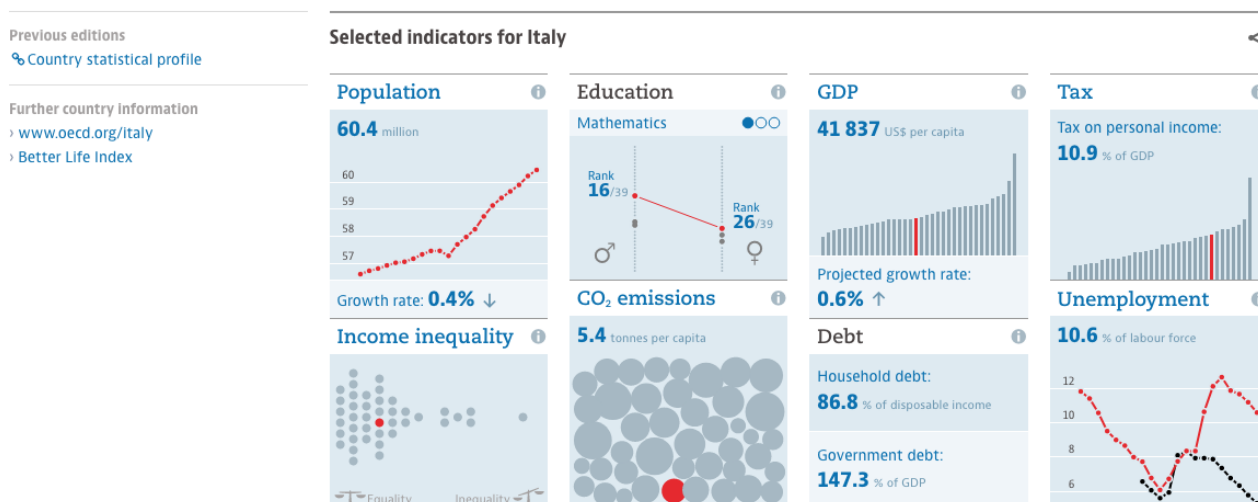
Īsa ekonomikas datu analīze par Itāliju	3
Iedzīvotāju struktūra Itālijā	3
Vecuma grupas	4
Nacionālās/Etniskās grupas	5
Pieaugušo izglītības prakse	5
Atbalsts pieaugušo izglītībai.....	6
Mega-tendences izdara spiedienu uz Itālijas pieaugušo izglītības sistēmu	6
Dalība pieaugušo izglītībā pēdējās desmitgades laikā ir palielinājusies, taču tā joprojām ir zema.....	6
Mācību fondiem Itālijā var būt nozīmīga loma strādājošo kvalifikācijas paaugstināšanā	7
Izmaiņas tiesiskajā regulējumā ir mainījušas mācību fondu darbību	7
Mācību fondiem vajag vairāk resursu, lai tiktu galā ar pieaugušo spiedienu uz prasmju sistēmu.....	7
MVU saskaras ar vairākiem šķēršļiem mācību nodrošināšanā un pieejamā finansējuma izmantošanā....	7
Atbalsts no ES fondiem.....	8
Finansējums.....	8
Maksa, ko maksā izglītojamie	8
Financiālais atbalsts pieaugušajiem	8
Privātā izglītība	8
Sadarbība starp pieaugušo izglītībā iesaistītam institūcijām.....	8
Koordinācijas uzlabošana starp iestādēm.....	8
Swid analīze.....	9

Atruna

Šo projektu atbalsta Eiropas Komisijas – Erasmus + KA2 programma. Šajā publikācijā ietvertā informācija un uzskati pilnībā pieder autoriem un ne vienmēr atspoguļo oficiālo Eiropas Savienības viedokli. Ne Eiropas Savienības iestādes vai institūcijas, ne arī kāds cits, kas darbojas to vārdā, nevar tikt saukts pie atbildības par šajos materiālos publicētās informācijas izmantošanu. https://eacea.ec.europa.eu/about-eacea/visual-identity-and-logos-eacea/erasmus-visual-identity-and-logos_en

Īsa ekonomikas datu analīze par Itāliju

Daži Itālijas Republikas dati, kas ņemti no OECD (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija), 2019¹

Iedzīvotāju struktūra Itālijā

Šī sadaļa ir par Itālijas iedzīvotāju demogrāfiskajām iezīmēm - iedzīvotāju blīvumu, reliģisko un etnisko piederību, izglītības līmeni, veselību, ekonomisko stāvokli un citiem aspektiem.

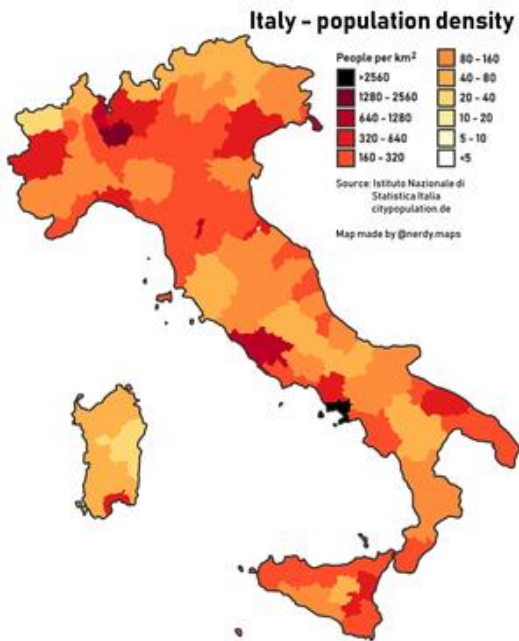
2020. gada sākumā Itālijā bija 60,3 miljoni iedzīvotāju. Tās iedzīvotāju blīvums - 201 iedzīvotājs uz kvadrātkilometru (520 / kv mi) - ir lielāks nekā lielākajai daļai Rietumeiropas valstu. Tomēr iedzīvotāju sadalījums ir ļoti nevienmērīgs; blīvāk apdzīvotās teritorijas ir Po ieleja (to apdzīvo gandrīz puse no valsts iedzīvotājiem) Itālijas ziemeļi, Romas un Neapoles metropoles apgabali Itālijas centrālajā un dienvidu daļā. Savukārt citi plašie apgabali Itālijā ir ļoti reti apdzīvoti, piemēram, Bazilikata, Alpu un Apenīnu augstienes un Sardīnijas sala.

Divdesmitajā gadsimtā valsts iedzīvotāju skaits gandrīz divkāršojās, taču ekonomiskā izaugsme bija ārkārtīgi nevienmērīga un 1950. – 1960 gados bija vērojama liela iekšēja migrācija no dienvidu laukiem uz ziemeļu rūpniecības pilsētām. Turklāt pēc gadsimtiem ilgas emigrācijas kopš astoņdesmitajiem gadiem Itālija pirmo reizi mūsdienu vēsturē piedzīvoja plašu imigrāciju. Saskaņā ar Itālijas valdības sniegto informāciju 2019. gada 1. janvārī Itālijā dzīvoja aptuveni 5 234 000 ārvalstu pilsoņu.

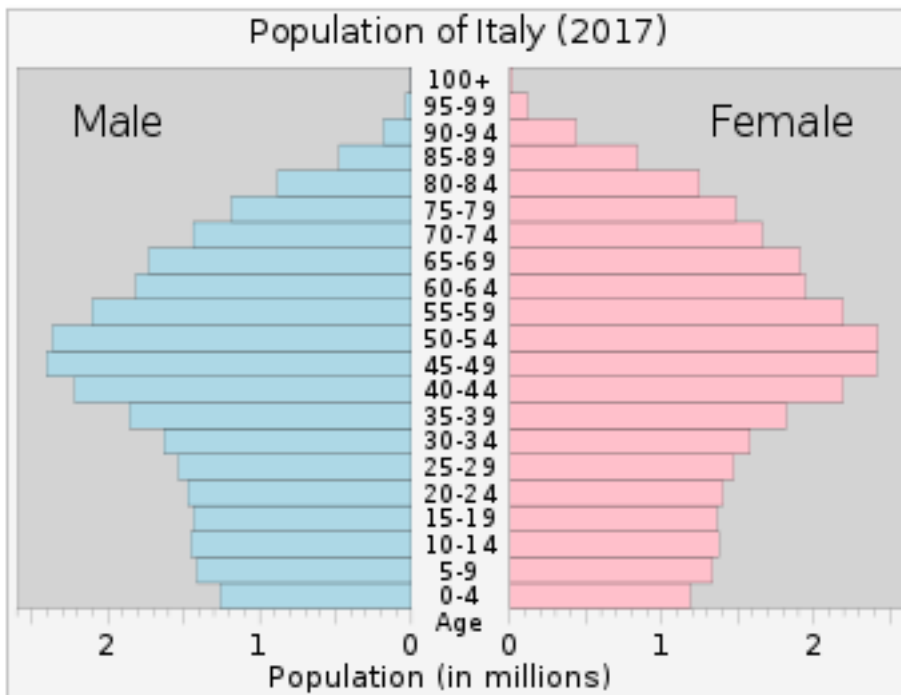
Kopš 1984. gada Laterāna līguma Itālijai nav oficiālas reliģijas. Tomēr tā atzīst katoļu baznīcas lomu Itālijas sabiedrībā. 2017. gadā 78% iedzīvotāju atzina sevi par katoļiem, 15% par neticīgiem vai ateistiem, 2% par citiem kristiešiem un 6% paturējās pie citām reliģijām. Ir dažas nelielas grupas, kas seko protestantismam vai jūdaismam.

¹ <https://www.oecd.org/italy/>

2.Attēls Iedzīvotāju blīvums Itālijā²

Vecuma grupas³

² https://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_Italy

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_Italy

Nacionālās/Etniskās grupas

Lielākā Itālijas etniskā grupa ir itāļi, kas veido 95% (vairāk kā 60 miljoni) no visiem Itālijas iedzīvotājiem. Pārējos 5% iedzīvotāju veido tādas etniskās grupas kā albāņi, rumāņi, ukraiņi, citi eiropieši (2,5%), Afrikāņi (1,5%) un vairākas citas minoritātes (1%).

Ja ieskatāmies Itālijas vēsturē, ilgu laiku reģions, kurā pastāv mūsdienu Itālija kā vienota valsts, bija sadalīts atsevišķās provincēs, kuras kontrolēja dažādas etniskās grupas - grieķi, ķelti, romieši un senas itāļu tautas. Romieši bija spēcīgi Itālijas ziemeļu daļās, savukārt grieķi dominēja dienvidos, pussalas ziemeļu un centrālajās daļās dzīvoja agrīnās itāļu ciltis. Citas tautas, kas dažādos laika periodos valdīja dažādos Itālijas pussalas reģionos, piederēja etniskajām grupām, kuru vidū bija katalāņi, normāņi, svābi un angevīni. Šīs kopīgās valdīšanas dēļ, dažādu etnisko grupu pēcteči palika Itālijā un galu galā atzina sevi par itāļiem. Itāļu kultūru spēcīgi ietekmēja romieši, kuri Itālijas vēsturē bija ļoti agresīvi valdnieki. Tā kā Itālija vairākus gadsimtus bija sadalīta, itāļiem katrā provincē bija savi reģionālie dialekti un kultūra, ko joprojām var sastapt Itālijā.

Aptauja apgalvo, ka itāļi labprāt izvēlas dzīvot laukos, nevis lielākās pilsētās. Tikai aptuveni 60% itāļu dzīvo pilsētās, kas ir viszemākais rādītājs Eiropā. Daudzi itāļi vēlas, lai viņus identificē pēc savas provinces, kas ir viņu dzimtais reģions.

Pieaugušo izglītības prakse

Itālijā, tāpat kā citur Eiropā, "pieaugušo izglītība" (educazione degli adulti) nozīmē virkni darbību, kuru mērķis ir kultūras bagātināšana, pārkvalificēšana un profesionālā mobilitāte. Šīs aktivitātes var organizēt skola sadarbībā ar vietējām kopienām, iesaistot arī darba devējus un sociālos partnerus teritoriālajā līmenī. Šīs aktivitātes var izmantot, lai papildinātu obligāto izglītību vai integrētu tās obligātajā izglītībā priekšlaicīgi skolu pametušajiem. Šo darbību mērķis var būt arī tikai personiskās kultūras bagātināšana vai mācību sertifikāta iegūšana.

Itālijā kopš 1997. gada darbojas pieaugušo izglītības sistēma, kas tiek organizēta vietējos pastāvīgajos centros (Centri territoriali permanententi - CTP) un vakara kursos vidējās izglītības iestādēs. Ar īpašu ministra dekrētu 2007. gadā tika uzsākta pieaugušo izglītības sistēmas reforma, kas sākās 2012. gadā un beidzās 2015./2016. Mācību gadā. Reforma aizstāja izteicienu "pieaugušo izglītība" ar "skolas izglītība pieaugušajiem" (istruzione degli adulti - IDA), kas ierobežo izglītības darbību jomu, kuras mērķis ir iegūt kvalifikāciju un paaugstināt izglītības līmeni pieaugušajiem. Reforma arī paredzēja izveidot provinces pieaugušo skolu izglītības centrus (Centri provinciali per l'istruzione degli adulti - CPIA), kas kopā ar otrā līmeņa kursu vidusskolām attiecīgi ir aizstājuši esošos CTP un vakara kursus.

CPIA ir autonomas izglītības iestādes, kas organizētas vietējos tīklos. Tām ir tāda pati autonomijas pakāpe kā parastajām skolām - tas nozīmē, ka tām ir savas telpas, darbinieki un pārvaldes struktūras. CPIA piedāvātie kursi ir pieejami cilvēkiem no 16 gadu vecuma (izņēmuma gadījumos var piedalīties cilvēki vecumā no 15 gadiem). CPIA nodrošina programmas, kas atbilst pamata izglītībai līdz obligātās izglītības pabeigšanai, kā arī valodu kursus imigrantiem.

"Skolas izglītības pieaugušajiem" sistēma piedāvā:

- CPIA organizētas pirmā līmeņa kursus, kuru mērķis ir iegūt pirmā cikla kvalifikāciju un apliecināt pamatprasmes, kas jāiegūst obligātās izglītības beigās profesionālajā un tehniskajā izglītībā;
- otrā līmeņa kursus, kurus organizē vidusskolas un kurus beidzot var iegūt tehnisko, profesionālo un mākslas skolas beigšanas sertifikātu;
- lasītprasmes un itāļu valodas kursus pieaugušajiem no citām valstīm, ko organizē CPIA, piedāvājot itāļu valodas apguvi vismaz CEFR A2 līmenī.

Kurss pamatzglītības pamatprasmju apguvei ir pieejams izglītojamajiem, kuriem trūkst sertifikāta, kas apliecina pamatzglītības apguvi.

Sistēmas “skolas izglītība pieaugušajiem” kursi ir pieejami arī ieslodzītajiem, pateicoties atsevišķām telpām aizturēšanas vietās CPIA centru un vidusskolu mācību kursu apgūšanai.

Visi CPIA piedāvātie kursi ir elastīgi piemērojami, ļauj personalizēt mācības un atzīt iepriekšēju izglītību. Līdz 20% no visa nepieciešamā mācību kursa studenti var apgūt tālmācības ceļā. Par sistēmu atbild Izglītības, universitāšu un pētniecības ministrija. Šāda veida izglītība tiek finansēta no valsts līdzekļiem, un dalībniekiem tā ir bez maksas.

Nacionālais dokumentācijas, inovāciju un izglītības pētījumu institūts (Istituto nazionale di documentazione, innovazione e ricerca educativa - INDIRE) ir veicis 126 CPIA monitoringu 2015./2016. un 2016./2017. mācību gados. Monitorings rāda, ka 2016./2017. mācību gadā dažādosursos piedalījās 108 539 pieaugušie (+ 18,4% salīdzinājumā ar 2015./2016. gadu). Pirmā līmeņaursos (obligātajā izglītībā) uzņemto pieaugušo ārvalstnieku skaits ir pieaudzis no 12 542 līdz 14 312 (+ 14,1%), savukārt otrā līmeņaursos reģistrējušies par 16,9% vairāk. CPIA organizēto pirmā līmeņa kursu skaits 2016./2017. gadā ir palielinājušies par 7% (1 057), savukārt otrā līmeņa kursu skaits ir pieaudzis par 40% (1 136), bet lasītprasmes un itāļu valodas kursu skaits - par 17% (3 764). Palielinājušies arī kursi ieslodzījuma vietās: pirmā līmeņa kursu skaits palielinājies par 9%, otrā līmeņa kursu skaits par 4% un lasītprasmes kursu skaits par 20%.

No 2015./2016. līdz 2016./2017. gadam ieslodzīto skaits, kas pabeiguši pirmā līmeņa kursus, palielinājies no 2 995 līdz 3 645 (+ 21,7%), ieslodzīto skaits, kas pabeiguši otrā līmeņa kursus, palielinājies no 2613 līdz 2875 (+10,1%), lasītprasmesursos apmeklētāju skaits ir pieaudzis par + 8%.⁴

Kopumā laika posmā no 2015. līdz 2017. gadam pieaugušo izglītības sistēmā izglītojamo skaits ir audzis visu veiduursos. Saskaņā ar jaunāko Izglītības ministrijas aptauju, 2018. gadā provincu pieaugušo skolu izglītības centri (CPIA) ir izveidoti visos 130 valsts reģionos.

Atbalsts pieaugušo izglītībai

Megatendences rada spiedienu uz Itālijas pieaugušo izglītības sistēmu

Tehnoloģiskās izmaiņas, iedzīvotāju novecošanās un zemais pamatprasmju līmenis pieaugušo vidū rada nopietnu spiedienu uz Itālijas pieaugušo izglītības sistēmu. Itālijā 15,2% darba vietām ir augsts automatizācijas risks, un vēl 35,5% darba vietām var rasties būtiskas izmaiņas to izpildē, jaunu tehnoloģiju ieviešanas rezultātā. Itālijā ir veci un novecojoši iedzīvotāji. Mūsdienās uz katrēm desmit darbaspējīgu pieaugušo cilvēku (15–64 gadu vecumu) ir 3,5 vecāka gadagājuma cilvēki (no 65 gadu vecuma) – tas ir visaugstākais rādītājs (OECD) pēc Japānas un sagaidāms, ka šī attiecība līdz 2050. gadam palielināsies līdz 6,6. Visbeidzot, aptuveni 38% Itālijas pieaugušajiem ir zems rakstpratības un / vai rēķināšanas prasmju līmenis, salīdzinot ar OECD vidējo rādītāju - 26,3%. Sakarā ar tehnoloģiskām pārmaiņām, ilgāku darba mūžu un uz zināšanām balstītas ekonomikas pieaugošajām prasībām pēc jaunām prasmēm, daudziem pieaugušajiem būs nepieciešama apmācība, lai viņu prasmes būtu darba tirgū aktuālas. Šajā kontekstā augstas kvalitātes pieaugušo izglītības pieejamībai ir izšķiroša nozīme, lai atbalstītu darbiniekus saistībā ar šīm notiekošajām un dziļajām pārmaiņām.

Dalība pieaugušo izglītībā pēdējās desmitgades laikā ir palielinājusies, taču tā joprojām ir zema

Pieaugušo dalība apmācībā Itālijā pēdējās desmitgades laikā ir ievērojami palielinājusies, laika posmā no 2007. līdz 2016. gadam pieaugot par 133%. Neskatoties uz šo progresu, Itālija joprojām atpaliek no vairuma OECD valstu, un pārāk daudz pieaugušo - tostarp visneaizsargātākie - neizmanto pieaugušo izglītības iespējas.

⁴ (Sources: [Monitoraggio](#), 2018, INDIRE and Focus “[Principali dati della scuola](#) – Avvio Anno Scolastico 2018/2019”, settembre 2018)

Mūsdienās ar darbu saistītās apmācībās piedalās tikai divi no desmit pieaugušajiem (apmēram puse no OECD vidējā līmeņa), un, lai gan neapšaubāmi mazkvalificētie ir tie, kuriem apmācība ir visvairāk nepieciešama, no šīs grupas mācībās piedalās tikai 9,5% (OECD vidējais rādītājs ir aptuveni 20%) .

Mācību fondiem Itālijā var būt nozīmīga loma strādājošo kvalifikācijas paaugstināšanā

Itālijas mācību fondi (fondi paritetiski interprofessionāli per la formazione continua, turpmāk tekstā - TF) ir sociālo partneru vadītas asociācijas, kas finansē darba ņēmēju apmācību, izmantojot resursus, kas iegūti no darba devējiem noteiktās mācību maksas. Kopš maksas ieviešanas 2004. gadā mācību fondiem ir uzdots mudināt uzņēmumus nodrošināt apmācību saviem darbiniekiem, un tas, iespējams, ir veicinājis ievērojamo dalības pieaugumu pieaugušo izglītībā. Mācību fondi, kas aptver gandrīz 1 miljonu uzņēmumu un vairāk nekā 10 miljonus strādājošo un pārvalda vairāk nekā 600 miljonus eiro gadā, ir viens no vissvarīgākajiem finansēšanas avotiem darbinieku nepārtrauktai apmācībai Itālijā. Ja mācību fondi tiek efektīvi izmantoti, tie var palīdzēt Itālijai risināt megatendencu radītās problēmas un nodrošināt pieaugušos un darbiniekus ar prasmēm, kas nepieciešamas, lai integrētos darba tirgū.

Izmaiņas tiesiskajā regulējumā ir mainījušas mācību fondu darbību. Mācību fondiem nepieciešams vairāk resursu, lai tiktu galā ar pieaugošo spiedienu uz prasmju sistēmu.

Mācību nodeva, ko maksā Itālijas darba devēji, ir zema pēc starptautiskajiem standartiem. Itālijā nodeva ir 0,3% no algas, salīdzinot ar 0,8% Īrijā, līdz 1% Francijā, 1,5% Ungārijā, līdz 2% Nīderlandē un līdz 2,5% Apvienotajā Karalistē. Šis salīdzinoši zemais finansējuma līmenis liek apšaubīt mācību fondu spēju tikt galā ar pieaugošo nepieciešamību pēc jaunām prasmēm. Turklāt pēdējos gados Itālijas valdība daļu no TF resursiem ir novirzījusi citiem mērķiem, nevis apmācībai: 2017. gadā no iekasētajiem EUR 735 miljoniem tikai 58,9% tika pārskaitīti mācību fondiem, praktiski samazinot mācību fondiem pieejamo finansējumu tikai līdz 0,19-0,2% no algas. Lai gan sākotnēji līdzekļi tika novirzīti labklājības veicināšanas pasākumu finansēšanai, reaģējot uz ekonomikas krīzes radītajām problēmām, no 2015. gada valdības līdzekļu pārdale ir kļuvusi strukturāla.

Apstākļos, kad Itālijā pieaug nepieciešamība paaugstināt dažādas prasmes, Itālija nevar atļauties samazināt resursu ieguldīšanu tālākizglītībā. Tas var ietekmēt arī mācību fondu uzticamību, mazinot vispārējo uzticību sistēmai un galu galā atturēt firmas pievienoties mācību fondam vai palikt tajā reģistrētām.

Būtu jāpanāk, la mācību fondi saņem atbilstošu un ilgtspējīgu finansējumu. Turpmāk būtu jāsamazina valdības ieguldījumi citos mērķos, kas nav apmācība. Valsts līmenī ar likumu vai ar koplīgumiem varētu palielināt uzņēmumu nodevas likmi. Papildu likmi varētu atmaksāt, lai ierobežotu darbaspēka izmaksas.

MVU saskaras ar vairākiem šķēršļiem mācību nodrošināšanā un pieejamā finansējuma izmantošanā.

Lai gan mācību fondi aptver aizvien lielāku skaitu uzņēmumu, daži uzņēmumi (piemēram, MVU) joprojām saskaras ar ievērojamiem šķēršļiem, kas saistīti ar šo shēmu ievērošanu / izmantošanu. Tāpat kā citās OECD valstīs, arī Itālijā MVU, visticamāk, neapmāca savus darbiniekus, salīdzinot ar lielākiem uzņēmumiem. 2016. gadā mācības nodrošināja tikai 57,1% mazo uzņēmumu (10–19 darbinieki), salīdzinot ar 93,3% lielāko uzņēmumu (vairāk nekā 250 darbinieku). Turklāt pat tie MVU, kas nodrošina apmācību, pieejamo mācību fondu finansējumu izmanto daudz mazāk nekā lielāki uzņēmumi. Interesanti, ka tikai 6,2% mazo mācību uzņēmumu (10–19 darbinieki) saņem finansiālu atbalstu no mācību fondiem, salīdzinot ar 64,1% lielāko mācību uzņēmumu (1000+ darbinieki). Augstas tiešās un netiešās mācību izmaksas, mācību kultūras trūkums mazo uzņēmumu/ uzņēmēju vidū, slikta izpratne par mācību fondu finansējuma pieejamību, kā arī aprūtinotās administratīvās procedūras, lai pieteiktos finansējumam, ir vieni no faktoriem, kas izskaidro mācību iespēju ierobežoto izmantošanu mazākajos uzņēmumos.

Atbalsts no ES fondiem

Finansējums

CPIA darbības izdevumus sedz no Izglītības, universitāšu un pētniecības ministrijas (Miur) budžeta līdzekļiem un valdības piešķirtajām iemaksām. Turklāt kursus finansē no citiem fondiem, kā arī no reģionu un vietējo pašvaldību iemaksām.

Maksa, ko maksā izglītojamie

Par kursiem CPIA piedāvātajā izglītības sistēmā, kuru rezultātā iegūst kvalifikāciju, nav jāmaksā. Izglītojamie maksā tikai nelielu iemaksu administrēšanas izmaksu segšanai. CPIA var lūgt izglītojamies samaksāt par kursiem, kuru mērķis ir attīstīt pamata un sociālās prasmes. Kursu maksa ir atkarīga no kursa specifikas, no vietējo pašvaldību saņemtā finansējuma utt. Maksa par vakara nodarbībām ir vienāda ar tāda paša veida skolas kursiem.

Finansiālais atbalsts pieaugušajiem

Kursi būtībā ir bez maksas, kā rezultātā finansiāls atbalsts izglītojamajiem netiek sniegts. Finansiālu atbalstu var piedāvāt vietējā līmenī, izmantojot līdzekļus no vietējām pašvaldībām. Dažu strādnieku kategoriju darba līgumos (piemēram, metālapstrādes uzņēmumos) ir paredzētas apmaksātas brīvdienas, lai viņi varētu apmeklēt kursus un iegūt pamatskolas sertifikātu vai vidusskolas sertifikātu (retāk).

Privātā izglītība

Pieaugušo izglītības programmas piedāvā CPIA, centri, kas saistīti ar vidusskolām, vai vidusskolas, kas var būt vai nu valsts, vai privātas (paritaria). Lai iegūtu informāciju par šo piedāvājumu, lūdzu, skatiet sadaļas par skolas izglītību. Privātu kursu piedāvājums pieaugušajiem atšķiras un detalizēta informācija nav pieejama.

Sadarbība starp pieaugušo izglītībā iesaistītam institūcijām

Itālijā pieaugušo izglītība netiek finansēta kā atsevišķa aktivitāte, taču uzņēmumi ir atvēruši mācību fondus, un tie apmāca un nodarbina personālu.

Koordinācijas uzlabošana starp iestādēm

- Lai uzlabotu koordināciju starp mācību fondiem, valdību un citiem pieaugušo izglītībā iesaistītajiem dalībniekiem, ir *izveidots Nacionālās pieaugušo izglītības novērošanas centrs*. Novērošanas centrs varētu organizēt regulāras sanāksmes, lai apspriestu svarīgas tēmas (Izglītojamo spēju analīzes rezultāti; prasmju sertifikācija) un / vai virzīt valsts pieaugušo izglītības stratēģijas izstrādi.
- *Koordinācijas uzlabošana starp mācību fondiem*. Mācību fondi varētu izveidot koordinācijas platformu, lai dalītos labajā praksē, apspriestu kopīgas problēmas un sadarbotos jaunu projektu izstrādē.
- *Lai atbalstītu bezdarbnieku apmācību, mācību fondiem tiek bruģēts ceļš*. Lai mācību fondi veiksmīgi uzņemtos šo jauno lomu, izšķiroša nozīme ir tiesiskā regulējuma atjaunināšanai un atbilstošu papildu resursu piešķiršanai.
- *Papildu politikas izstrāde, lai attīstītu mācībām labvēlīgu vidi*. Būtu jāizpēta politikas pasākumi, kuru mērķis ir novērst šķēršļus darba ņēmēju apmācībai (piemēram, izglītības / apmācības atvaļinājums; finansiāli stimuli darba ņēmējiem uzsākt mācības; individuāli mācību konti; individuālas tiesības uz mācībām) un pasūtītāju puses pasākumi, lai palielinātu uzņēmumu pieprasījumu pēc prasmēm,
- *Nodrošināt, lai mācību fondi saņem atbilstošu un ilgtspējīgu finansējumu*. Turpmāk būtu jāsamazina valdības ieguldījumi citos mērķos, kas nav apmācība. Valsts līmenī ar likumu vai ar koplīgumiem varētu palielināt uzņēmumu nodevas likmi. Papildu likmi varētu atmaksāt, lai ierobežotu darbaspēka izmaksas.

SVID analīze

Stiprās puses	<p>Šajā periodā ir jāveicina mācību kultūra MVU vidū, piemēram, ar mācību fondu starpniecību paaugstinot uzņēmēju kvalifikāciju. Mācības varētu finansēt no uzņēmēju privātajiem ieguldījumiem un / vai valdības finansējuma.</p> <p><i>Vēl viena stiprā puse ir tā, ka ir viegli palielināt MVU izpratni par mācību fondiem. Valdība varētu vadīt informēšanas kampaņas; sociālie partneri varētu izplatīt informāciju par mācību fondiem savos tīklos; mācību fondi varētu balstīties uz esošajiem tīkliem (piemēram, tirdzniecības asociācijām), lai sasniegtu gan uzņēmumus, gan dalībniekus.</i></p>
Vājās puses	<p>Trūkums ir sarežģītas <i>administratīvās procedūras un birokrātija</i>. MVU varētu gūt labumu no vienkāršotas finansējuma pieteikšanās procedūras, kas prasītu, lai tie izstrādā detalizētus apmācības plānus, nevis aprakstītu apmācības vajadzības un sagaidāmos rezultātus.</p>
Iespējas	<p>Iespēja ir samazināt MVU apmācības izmaksas, piemēram, i) atlīdzinot uzņēmumiem darbinieku algas mācību laikā; ii) darba rotācijas shēmu ieviešana (t.i., atbalstīt firmas, lai apmācības laikā atrastu pagaidu darbinieku).</p> <p>Samazināt tiešās apmācības izmaksas MVU. Ir pieejamas vairākas politikas iespējas, piemēram: i) MVU piešķirt augstākas atlīdzības likmes; ii) kompensāciju kavēšanās laika saīsināšana / novēršana; iii) atbrīvot vai samazināt MVU veiktās iemaksas.</p>
Draudi	<p><i>Iespējamie draudi, ja nemazina tiešās apmācības izmaksas MVU.</i> Vairākas politikas iespējas var būt ilgtermiņa un nepieejamas, piemēram: i) MVU piešķirt augstākas atlīdzības likmes; ii) kompensāciju kavēšanās laika mazināšana / novēršana; iii) atbrīvot no vai samazināt MVU veiktās iemaksas.</p>